

Cartes

Palafrugell i la servitud

de pas a la costa

Josep Castelló Regencós. SANT ANTONI DE CALONGE.

Llegeixo amb tristesa com el regidor de Medi Ambient de Palafrugell, Sr. Rangel, després d'inaugurar el tram restaurat de camí de ronda que va de ses Trones a la punta d'Esguard a Aigua Xelida, diu que en el sector que ve a continuació -on es va matar la noia Neus Casellas l'any 2005- "no hi ha camí ni corriol" i que no hi ha cap expectativa que les administracions competents (Costes de la Generalitat o Costes de l'Estat, segons el tram) estiguin disposades a fer fortes inversions per executar un camí de nou.

Senyor Regidor, si no hi ha camí ni corriol, per què fa anys s'obligà el propietari a treure el portal que havia bastit completament afegit a la fita maritimoterrestre per privar el pas a la gent? Per què al peu de la piscina, a manera d'obstacle, es va bastir fa anys un tancat que obligava els usuaris a circular per un nivell inferior amb clar risc de caure? Qui va decidir posar aquell filat protector per la banda nord? Sense camí, com s'ho haurien fet els pescadors de canya per accedir a la llarga escalinata -avui mig derruïda- que mena a la cala Sorellera (denominació real del paratge)?

Gràcies per la seva sinceritat en afirmar que si en èpoques de bonança econòmica no s'havien afrontat els problemes de finques que no respecten la servitud de pas; ara, amb la crisi, sembla impossible solucionar-ho. Ara entenc la comèdia d'aquell conveni mai executat, que varen signar ?l'any 2000 (època de vaques grasses) Costes, la Generalitat i l'Ajuntament de Palafrugell compromentent-se a obrir tots els obstacles en un termini màxim de cinc anys...

Dedueixo, per tant, que tots els propietaris intocables seguiran al marge de la Llei de Costes que va aprovar el Partit Socialista l'any 1988. I si per mala sort hi hagués un nou infortuni -Déu no ho vulgui-, sempre apareixerà una sentència salvadora, que sense entrar a esbrinar el motiu pel qual el pas està barrat, donarà la culpa a la víctima pel fet de calçar unes xancletes. Indignant.

Servei de grua-recaptació

Carles Mallart. Girona.

Divendres passat a les 4 de la tarda em trobava amb un meu amic que té una petita discapacitat havent dinat al Wook de la Devesa. Feia un xàfec impressionant que convidava a esperar una mica per sortir de l'establiment. Apareix la grua municipal i un xicot, que malgrat anar equipat amb vestit de pluja es va ben mullar. Teníem el cotxe aparcant al davant, a no més de vint metres, plovia a bots i barrals.

El xicot mira uns quants cotxes de la zona de discapacitats que gaudeixen de targeta especial, i sense mirar pràcticament als vidres del cotxe del meu amic, vés per on comença a etzibar puntades de peu a cada neumàtic del nostre vehicle, sense miraments, i també sense voler, suposo, va tocar la planxa del vehicle... No sé si per estovar la feina que anaven a fer.

Surto disparat, vaig al cotxe del meu amic, veig que té la targeta blava d'aparcament posada i amb el cotxe em dirigeixo cap a la grua uns pocs metres més endavant que ja estava enfilada per, amb la seva pua, emportar-se el nostre vehicle, i els ensenya la targeta de forma ostentosa. Ni cas, ni va baixar la finestra, ni una simple disculpa per les puntades als quatre pneumàtics, res de res. M'emporto el vehicle uns cent metres més endavant i aparco en una plaça normal, no fos cas que entréssim en una discussió que podia acabar malament. No tota la culpa és dels "Serveis de grua?". Per què normalment molts ajuntaments posen un cànon tan alt a l'esmentat "servei" que més que un servei és una recaptació encoberta greu i desmesurada (lladregueria)?

Torno al lloc on era amb el meu amic, i uns estrangers pregunten què passava. Els ho explico, crec que eren de Finlàndia, i al final em diuen: "Això al nostre país no passaria, aquest xicot avui no dormiria a casa seva, no és tolerable el que hem vist". Girona és "very" diferent, els dic, very special. Surrealista, vaja.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/08/26/cartes/684715.html?utm_source=rss